

Αν ο Θεός ήταν δημοκράτης δεν θα έδινε δέκα εντολές, θα έδινε δέκα προτάσεις προς συζήτηση.

Κόσμος και... **μη**

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΑΚΤΗ ΣΥΣΚΕΨΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ

**Κρίσιμες οι επόμενες
μέρες για την Κοινότητα**

Το περασμένο Σάββατο απόγευμα έγινε η προγραμματισμένη σύσκεψη ιστορικών μελών της Κοινότητας για να συζητηθεί το Μνημόνιο Συνεννόησης με την Αρχιεπισκοπή και όπως αναμενόταν ακούστηκαν διαφωνίες, που σ' έναν λαϊκό δημοκρατικό φορέα είναι δεκτές και σεβαστές. Όπως είναι και η αντιμετώπιση διαφωνιών όταν πρόκειται για μια υπόθεση η οποία αφορά στην παροικία, για να μην πω και την Ελλάδα που πολλές φορές οι κυβερνήσεις της βρέθηκαν σε δύσκολη θέση αντιμετωπίζοντας το πρόβλημα.

Στη σύσκεψη του Σαββάτου ακούστηκαν πολλές ανησυχίες, κάποιες λογικές και άλλες παράλογες, όπως η αντίθεση στον όρο της Αρχιεπισκοπής που δεν επιτρέπει στην Κοινότητα να κτίσει ή να αποκτήσει νέες εκκλησίες. Υπενθυμίζουμε ότι η Κοινότητα έχει πουλήσει μια από τις πέντε εκκλησίες της, μια άλλη παραμένει κλειστή και αμφιβάλω αν υπάρχουν έστω όνειρα για την απόκτηση ακόμη μιας εκκλησίας, όταν ο φορέας πρέπει ν' αντιμετωπίσει σοβαρά προβλήματα στο άμεσο μέλλον. Εξίσου παράλογη ήταν η παρατήρηση ότι η Αρχιεπισκοπή δεν εγγυάται ότι θα παρέχει τις υπηρεσίες κανονικών ιερέων, παρόλο που υπάρχει το παράδειγμα από το παρελθόν όταν η Εκκλησία πρόσφερε τις υπηρεσίες κανονικών ιερέων επί 20 χρόνια περίπου και όταν η Κοινότητα είχε προσχωρήσει στην Αυτοκέφαλο. Στο διάστημα αυτό, αν ένας ιερέας της Αρχιεπισκοπής δεν μπορούσε ν' ασκήσει τα καθήκοντά του, η Εκκλησία τον αντικαθιστούσε με κάποιον άλλο για να γίνει η Θεία Λειτουργία επειδή το θεωρεί καθήκον. Σήμερα, όμως, όταν απουσιάζει ένας "ιερέας" της Κοινότητας, η εκκλησία παραμένει κλειστή.

Εξάλλου, ιστορικό μέλος της Κοινότητας, ισχυρίστηκε ότι η μη παρουσία της Κοινότητας στις συζητήσεις της Ομοσπονδίας για εκκλησιαστικά θέματα ισοδυναμεί με απαγόρευση συμμετοχής της στην Ομοσπον-

δία όπου συζητούνται μόνο εκκλησιαστικά θέματα. Ο ισχυρισμός προκάλεσε λογικές αντιδράσεις από μέλη που πιστεύουν ότι σκοπός της Ομοσπονδίας δεν θα πρέπει να είναι τα εκκλησιαστικά, αλλά και εθνικά θέματα όπως η διδασκαλία της γλώσσας μας, ο πολιτισμός μας, τα φεστιβάλ κ.ο.κ.

Ενα άλλο θέμα που συζητήθηκε ήταν το αίτημα της Αρχιεπισκοπής να δίνει τη συγκατάθεσή της για την πώληση Κοινοτικής εκκλησίας και οι αντιρρήσεις εστιάστηκαν στο γεγονός ότι εφόσον οι εκκλησίες παραμένουν ιδιοκτησία της Κοινότητας γιατί πρέπει να χρειάζεται συγκατάθεση της Εκκλησίας για την πώλησή τους. Υπενθυμίζεται ότι μέχρι το 2008 που έγιναν αλλαγές στο Καταστατικό της Κοινότητας, υπήρχε άρθρο που έδινε αυτό το δικαίωμα στον εκάστοτε πνευματικό ηγέτη, χωρίς να υπάρξουν αντιρρήσεις από τα μέλη της Κοινότητας. Εμείς ρωτάμε ποιο συμβούλιο θα τολμούσε να πωλήσει την Αγία Σοφία, την Αγία Τριάδα ή και την Κοίμηση της Θεοτόκου, εκτός αν η Κοινότητα χρεοκοπούσε; Εφόσον, λοιπόν, δεν υπάρχουν τέτοιες καταστροφικές προοπτικές γιατί να συζητείται καν το θέμα;

Υπήρξαν, όμως και ανησυχίες

λογικές που χρειάζονται διεκρινήσεις οι οποίες θα πρέπει να δοθούν στις επόμενες λίγες μέρες πριν την έκακτη γενική συνέλευση της 3ης Ιουλίου.

Πάντως, γεγονός είναι ότι σήμερα υπάρχει μια ομάδα που δεν θα ψήφιζε το Μνημόνιο όσο ευνοϊκό και αν ήταν για την Κοινότητα, υπάρχει μια ομάδα που βλέπει τα πλεονεκτήματα για την Κοινότητα μέσα σε μια παροικία συμφιλιωμένη που θα της παρέχει την στήριξη που χρειάζεται για τις δραστηριότητές της και τα έργα στο μέλλον, όπως ένα πολιτιστικό κέντρο ασπύμε και μια τρίτη ομάδα που ανησυχεί για κάποιους όρους του Μνημονίου.

Υστερα από 40 χρόνια διχασμού, η καχυποψία των μελών της Κοινότητας δεν είναι αδικαιολόγητη, αλλά θα πρέπει να καταλάβουν ότι σε μια συμφωνία συμβιβασμού θα πρέπει να γίνουν υποχωρήσεις εκατέρωθεν, διαφορετικά δεν θα είχαμε όρους συμφωνίας αλλά κυρώσεις εναντίον του ηττημένου. Στην περίπτωση του Μνημονίου Συνεννόησης δεν υπάρχουν νικητές και ηττημένοι.

Η Κοινότητα κέρδισε το δικαίωμα της ανεξαρτησίας στη διοίκηση και την ιδιοκτησία της περιουσίας, ενώ παρεχώρησε στην Αρχιεπισκοπή τον εκκλησιαστι-

κό έλεγχο λειτουργίας των ιερών ναών της σε συνεννόηση με εκκλησιαστικές επιτροπές που θα διορίζει το συμβούλιο του ιστορικού φορέα.

Η Κοινότητα δεν μπορεί να είναι και χωροφύλαξ και αστυφύλαξ, παπάς και ζευγάς. Θα ήταν παράλογο και δεν θα είχε μέλλον η περίπτωση να της παρέχει η Αρχιεπισκοπή κανονικούς ιερείς που θα πληρώνονται λιγότερα από τους άλλους ιερείς της, χωρίς να έχει δικαίωμα να ελέγχει τί μπαίνει και τί βγαίνει από λατρευτικούς χώρους που θεωρεί δικαιοδοσία της. Αλλωστε, απ' ό,τι γνωρίζω, το συμβούλιο της Κοινότητας ποτέ δεν είχε ανάμειξη στη διακόσμηση των εκκλησιών της, πέρα από τις αναγκαίες επισκευές.

Σ' αυτό το σημείο, για να υπερψηφιστούν οι αλλαγές στο Καταστατικό που χρειάζονται το 75% των ψήφων, είναι απαραίτητο να πειστούν τα καλοπροαίρετα μέλη με λογικές ανησυχίες ότι δεν κινδυνεύει η διοικητική και οικονομική ανεξαρτησία της Κοινότητας. Να τους υπενθυμίσουμε ότι αιτία τού σχίσματος πριν μισό περίπου αιώνα στο Αντελάντ δεν ήταν οι σημερινές διαφωνίες αυτών που με κανέναν τρόπο δεν θέλουν την συμφιλίωση, αλλά το περιβόητο Σύνταγμα Αμερικής που δεν επέτρεπε την οικονομική και διοικητική ανεξαρτησία των Κοινοτήτων.

Ο Χάρης Δανάλης, ο Μιχάλης Τσιλίμος και ο Χρήστος Μπελέρχας, ίσως δεν συμβουλευτήκαν ούτε ενημέρωσαν όσο θα έπρεπε το συμβούλιο και τα μέλη της Κοινότητας και μπορούμε να το δεχτούμε σαν γεγονός αυτό, αλλά πέτυχαν αυτό που ήταν κύριος στόχος τους και ασφαλώς τού συμβουλίου και των μελών: την διοικητική και οικονομική ανεξαρτησία της Κοινότητας. Είναι ανώφελο να προσπαθούμε σήμερα να μαντέψουμε τι μπορεί να συμβεί στο απώτερο μέλλον κάτω από πολύ διαφορετικές συνθήκες με διαφορετικά συμβούλια και διαφορετικούς εκκλησιαστικούς ηγέτες.

*** Γιώργος Μεσσάρης**

Από την περασμένη Παρασκευή το βράδι είναι μαζί μας οι φίλτατοι Γιώργος και η Νάταλι Μεσσάρη, που τους καλωσορίζουμε με πολλή αγάπη. Τους ευχόμεθα καλές διακοπές πριν επιστρέψουν μετά από τρεις βδομάδες στο όμορφο Καραβάδο, όπου ζουν τώρα μόνιμα στην Κεφαλλονιά.

*** Βρώμικος πόλεμος**

Το να διαφωνούμε με τις πολιτικές και οικονομικές επιλογές τού πρωθυπουργού, Γιώργου Παπανδρέου, είναι δικαίωμα κάθε Έλληνα, όπου κι' αν βρίσκεται, αλλά πραγματικά είναι αηδιαστικές οι προσωπικές επιθέσεις εναντίον του για το όνομά του, για την ελληνικότητά του και την καταγωγή της οικογένειάς του.

Ακόμη και αν υποθέσουμε ότι οι πρόγονοί του δεν ήταν Έλληνες σημαίνει ότι αυτός είναι προδότης; Μήπως δεν υπάρχουν "αγνοί" Έλληνες πολιτικοί τού χθες και σήμερα που ήταν και είναι εχθροί της Ελλάδας και τού λαού της; Τον Έλληνα δεν θα τον κρίνουμε από

το όνομα και την καταγωγή των προγόνων του, αλλά από το μέγεθος της αγάπης του και της αφοσίωσής του στην πατρίδα. Για μένα προσωπικά προδότες είναι όλοι αυτοί οι... Έλληνες που χαίρονται για τα δεινά που υποφέρουν τ' αδέρφια μας, αυτοί οι τεμπέληδες

και απατεώνες(!), επειδή "Ελλάδα" δεν είναι μόνο τα μεγαλοπρεπή βουνά και οι ακατανίκητες παραλίες της. Χωρίς αυτό το λαό που έγραψε την ένδοξη ιστορία και έφτιαξε τον πολιτισμό της, τί λογής "Ελλάδα" θα είχαμε;

*** Καλόο!**

Ήταν δύο φίλοι και συζητούσαν σχετικά με τα δώρα που έκαναν ή θα κάνουν για την πρώτη επέτειο του γάμου τους στις 2 συζύγους τους.

Λέει λοιπόν ο πρώτος:
-Θα της πάρω ένα δακτυλίδι. Εσύ τι δώρο της έκανες για την πρώτη σας επέτειο;
-Την πήγα στη Μαλαισία.
-Κάτσε, μήπως ήταν λίγο υπερβολικό αυτό που έκανες; Στην δέκατη επέτειο ας πούμε τι θα κάνεις;
-Θα την φέρω πίσω...
Ακόμη ένα:
«Θεούλη μου σε παρακαλώ στείλε ρούχα σε όλες αυτές τις φτωχές κοπέλες που είναι στον υπολογιστή του μπαμπά μου!»